

[Augsburg], 9. Januar 1567

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 280r-v.
Steinmann Nr. 771.

S. P. D. Quod per Mercatores Augustanos nihil scripsi, in causa fuit peregrinatio mea. Interim nullus se tabellarius obtulit praeter istum. Nam quas literas per ambages Sangallensis mercator quidam se curaturum recepit, eae an tibi redditae sint dubito. De Nonno significaui tibi meum iudicium vel Vtenhofij potius nostri qui Fuggeranum codicem pree suo aut tuo despexit. Bibliothecam Monacum migraturam ferunt, mutato domino. Sed certi mihi nihil constat. Si tu in sententia manes, tentabo, etsi inuitus facio vt tali tempore quicquam ex ea domo petam. Causam vides. Carthusiani Dionysij opusculum si nancisci potuero, mittam in nondinas. De lucubrationibus meis omne tibi permitto iudicium, Mi D. Oporine: quicquid tu de ijs statueris, ratum habiturus. Ego quicquid ocij à schola et valetudine mihi datur, vni Isocrati impendo, quem vt graecè latineqüe quam emendatissimum cum annotationibus Francofordiae accipias, operam dabo. Statueram partem eius lucubrationis penè dimidiā huic tabellario dare. Sed mutaui consilium. Indicem quem Latino Isocrati adieci augeri facile patiar (si quid me forte fugit) minui verò nequaquam velim. In annotationibus facilius inter relegendas abs te formas conficietur quàm à me. Index verò graecorum verborum et phrasium an sit adjiciendus, tu deliberabis. Nam annotatio rerum vtrobique erit eadem, si graeca latinis opponentur. Quàm gaudeo me tandem prospicere portum, eoqüe magis, quò iniquiora hominum iudicia experior. Quibus enim elogijs me Suffridus iste ὁ τοῦ ἐλληνισμοῦ ὑπερασπιστῆς et pannosum meum ac hulcerosum Demosthenem ornarit, non nescis. Ac vtinam ille omnes peruersiones meas aboleret, et tantum industria perficeret, vt omnes qui graecas literas attingerent, genium Atticum melius me perspicerent, et dilucidius atque ornatius latinè exprimerent. Aut illam artem nos doceret interpretando Demosthene. Nam Plutarchi ἀγωγὴν non puto esse Phidianum opus, et illi quoque laneum pro aureo amiculum iniectum. Sed me neque calumniae neque iustae criminaciones à caeptis deterrebunt, ἔως ἀν ὄρθην ἔχω τὴν κεφαλὴν. ἐγὼ ἐρμηνεύω καὶ ἐξηγοῦμαι οὐ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν. PRAESTENT MELIORA BEATI et iste ipse LEOVARDIENSIS si placuerit. Ego neque illius neque cuiusquam alterius industriae vel obstabo vel obtrectabo. De commentariolis in Officia rectè monuisti Episcopium. Explicaui interim Catonem, Laelium, Somnium, paradoxa, et his adiunxi Plethonem. quos si cum commentariolis meis coniungere tibi visum fuerit: peto moram vsque ad Cal[endas] Septembbris. Ante Cal[endas] Martias spero me Isocrati manum vltimam impositurum esse, et Willero ad te peruehendum traditurum. Reliquum tempus Ciceroni dabitus, quem vbi vtcunque concinnatum expulero: per hiemem cum Aeschine et Demosthene collectabor, operamqüe dabo, vt eos quoque ad vernas nondinas Anni 68. vel ipse ad te afferam, ver per alios mittam. Quo vsque si mihi deus vitam viresqüe concesserit, aut mori aut quietius viuere tempestiuum erit. Sin ἀτελευτήτοις ἐπὶ ἔργοις decessero: καλῶς ἔσται καὶ τοῦτο. De Pannonijs nihil audimus, nisi quod sperantur induciae. D. Crato cupid nepotem tuum D. Zwingerum in aulam vocare, quas te literas accepisse spero. Functium chronologum ob seditiosos quosdam sermones et πραγματείας ἀφανεῖς obtruncatum esse ferunt, Scalichium fuga salutem quaesisse. Vale. 9. Ianuarij 1566 (!). D. Carino, Zwingero et amicis alijs multam opto salutem. Raptim. Ignosce τῇ κακογραφίᾳ. Relegendi spacium non fuit.

Hiero[nymus] Wolfius T[uus].